

Major gšt. Ladislav Preininger:

Provedení výpadu v Alasku 20. srpna 1918.

Úvodem.

„Přepad je místní akce; chceme se jím buďto zmocniti části nepřátelského postavení nebo zajmouti nepřítele nebo něco zničiti.“
(Čl. 763, P-I-1.)

Víme, že přepad provádíme buď k dosažení jistého taktického účelu: zmocniti se části nepřátelského postavení nebo zničiti jistou část a prostředky, nebo za účelem zpravodajským, t. j. abychom zajali něco nepřátel a získali nepřátelský materiál, jímž možno dosáhnouti různých potřebných zpráv o situaci a morálním stavu a zjištění totožnosti posádky nepřítele.

V tomto pojednání chci podati konkrétní příklad výpadu provedeného za světové války na západní frontě, a to přepadu (nebo výpadu, jak tuto akci nazývá G-V), který byl proveden za účelem zpravodajským. Polní řád v čl. 11 říká: „Bojem získáváme nejpřesnější a nejjistější zprávy... Velitel může, dříve než nasadí svá hlavní vojska v boj, naříditi podrobné, více nebo méně důležité operace, výpady...“

Chceme-li tedy zjistiti na př. příslušnost jeho vojsk neb ověřiti zprávy jinde získané a učiniti si tak pojem o jeho sestavě, stavu a úmyslech, jsme nuceni jíti si pro zajatce a pro jiné prameny zpráv do jeho řad.

Podotýkám, že v tomto pojednání budu co nejméně mluvit o teorii výpadu. O té bylo pojednáno v důkladné práci kpt. Kaizlera, uveřejněné ve V. R. r. 1930 a odkazují na ni toho, kdo se o věc zajímá s hlediska teoretického. Jsem toho názoru, že nejlepším a nejplodnějším dokladem a podáním vojenské teorie jsou právě konkrétní příklady. Proto si dovoluji předložit tento téměř školní příklad, z něhož si poučení čtenář vybere sám.

Příklad je pro nás zajímavý také tím, že se dotýká historie československého zahraničního vojska. Byl proveden jednotkou čsl. zahraniční brigády při jejím prvním pobytu na francouzské frontě a veškeré přípravy k jeho provedení byly vykonány československými důstojníky.

1. Genese a příprava výpadu.

21. československý střelecký pluk měl v měsíci červenci a srpnu 1918 v úseku na frontě v Alsasku proti Mülhúsám obsazena dvě střediska odporu: Aspach-le-Haut (Ober-Aspach) a Kreuzwald, každé jedním praporem. Třetí prapor byl v plukovní záloze v Bourbachu. SV. pluku v Sentheimu.¹⁾ Pluk byl ve svazku 53. pěší divise (generál Guillemain) patřící 40. arm. sboru (generál Paulinier) u VII. armády (generál Baucheron de Boissoudy).

Úsek byl poměrně klidný, jen občasné přepady prováděné z té neb oné strany zneklidňovaly osádky zákopů. Němci se pokoušeli různým způsobem nabýti zajatců, aby mohli zjistit totožnost osádky, jejíž nedávnou změnu vycítili z různých podrobností života na frontě.

Nepřítel měl v prvním sledu zákopů posíci jen velmi slabou osádku, jež tvořila jakousi krycí posíci, s úkolem při prvních známkách útoku dáti dělostřelectvu znamení, aby střílelo přehradnou palbu a ustoupiti na hlavní obrannou posíci, která byla více vzadu. Tím způsobem měl nepřátelský útok přijíti již oslaben na tuto obrannou posíci, jsoucí v úplné palebné síle.

Francouzské a americké vojsko před příchodem československé brigády provedlo zde, celkem však marně, několik přepadů, z nichž největší v únoru 1918²⁾ dvěma prapory pěchoty po čtyřhodinové

¹⁾ Viz mapku v příloze.

²⁾ Zajatců nebylo a vlastní ztráty prý byly nadprůměrné (40 mrtvých a 150 raněných).

dělostřelecké přípravě. Američané (32. pěší divise US.) provedli poslední přepad v květnu 1918.

*

V červenci upozornil velitel VII. armády, že by bylo záhodno získati zajatce, aby mohlo býti zjištěno nepřátelské obsazení, neboť úsek 53. pěší divise měl se státi eventuálním východiskem postupu na Mülhúsy, který by byl proveden v rámci všeobecné ofensivy.

Za tím účelem nařídil generál Guillemin rozsáhlou hlídkovou činnost, studium a přípravu eventuálního výpadu v podúseku 21. čs. střeleckého pluku. Velitel pluku po poradě s veliteli praporů svěřil tuto úlohu nadporučíku V. Panovi, pobočníku velitele II./21. praporu.

Přípravný průzkum pro výpad. Volba padla na důstojníka skutečně vhodného. Nadporučík Pan znal dokonale celý terén. Již dříve téměř denně i za plného dne hlídkoval v úseku a prošel každý jeho kout. Jakmile byl mu svěřen tento úkol, zdvojnásobil své úsilí a do dne výpadu provedl sám, později s poručíkem Lexou, nadporučíkem Kalinou a poddůstojníky, budoucími účastníky výpadu, asi 40 hlídek. Z jedné z nich konané asi 4 dny před výpadem dokonce přinesl součástky kulometu z nepřátelských zákopů. Jemu samému se podařilo prý proklouznouti až ke kostelu v Aspach-le-Bas.

Jeho hlídková činnost konaná často také v úseku jiného praporu, než byl prapor, k němuž nadporučík Pan příslušel, vzbudila nelibost a žárlivost důstojníků jednotek osádky úseku, jimž, jak je přirozené, vyslání cizích hlídek v úseku jim svěřeném zdálo se projevem nedůvěry velitele pluku. To zavdalo podnět k protestům a velitel pluku, plukovník Gillain, byl nucen zakročiti. Učinil tak dopisem mjr. Julienovi, veliteli I./21. praporu, který tu pro zajímavost uvádím:

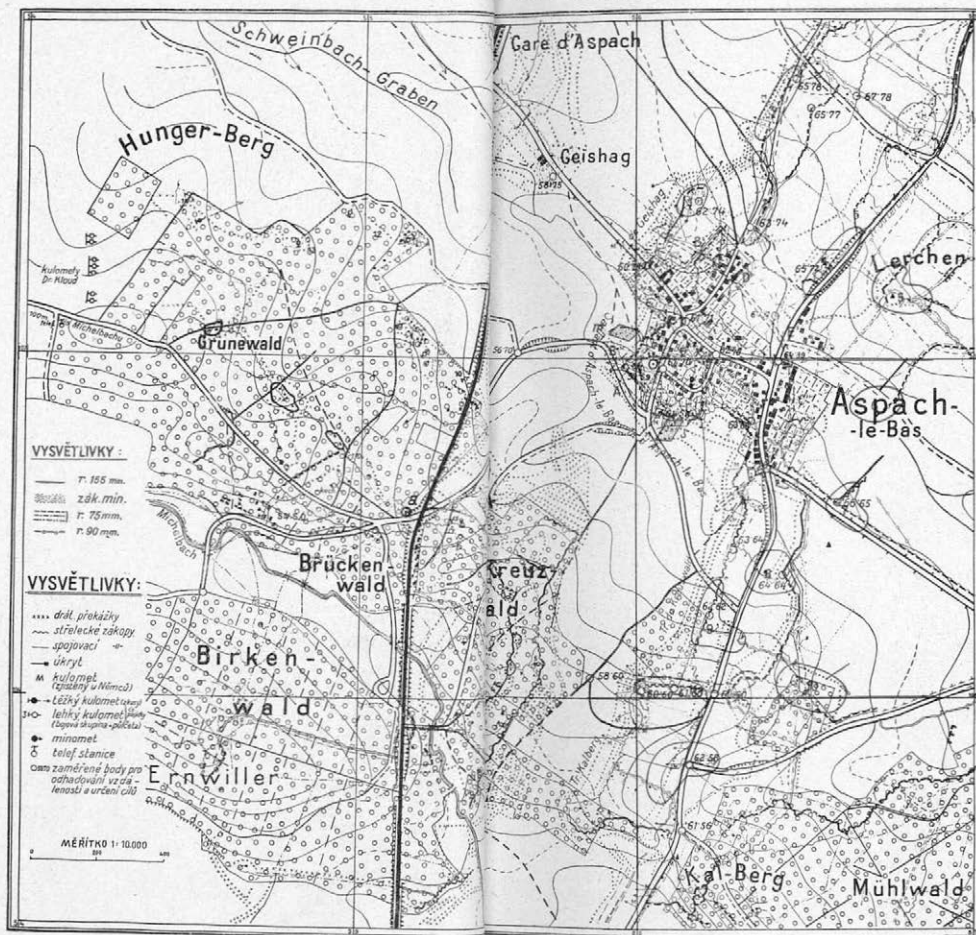
26. července.

Milý Juliene,

„Hlídka 2. praporu bude vykonána dnes večer v Aspachu. Její velitel vám podá rozkaz o úkolu, jež jsem mu dal, a smluví se s vámi a s velitelem rot v linii, který mu přispěje svou pomocí, bude-li třeba.

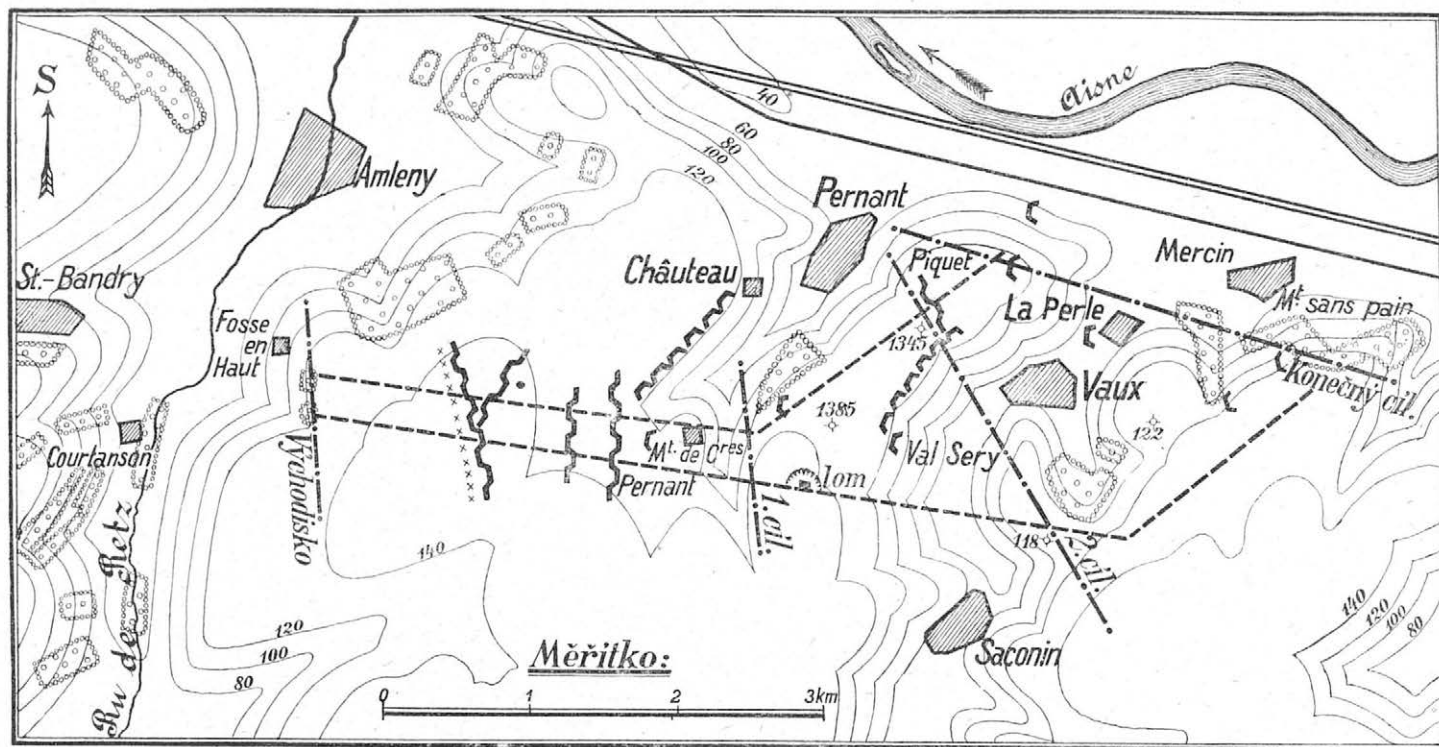
Chci odstraniti nedorozumění, jež možná vzniklo u vašich důstojníků ve věci této hlídky, prováděné v úseku sousedního praporu, a chci, abyste vysvětlil, je-li toho potřebí přečtením mého dopisu, že jsem učinil rozhodnutí všeobecné, ne výjimečné. Chci — a generál je téhož názoru — aby tyto operace byly prováděny částicemi, jež jsou odpočinuty a jež znají úsek. Váš prapor je bude dělat také za stejných podmínek. Bylo by zbytečné, abych vám zdůrazňoval výhody tohoto rozhodnutí: muži jsou odpočinutí a vrátí se zase na odpočinek, velitelé zbavení jakékoliv jiné starosti než starostí o operaci samu. Možnost opakování všech podrobností v zadních liniích, podání všech vysvětlení atd....

Kreuzwald—Aspach v Alsasku.

K článku mjř. gšt. L. Preiningra: Provedení výpadu v Alsasku.

Vojenské rozhledy [Pěchotní rozhledy], roč. XII (1931), čís. 1.

K článku K. G.: Útok pěšího pluku, podporovaného neobyčejně mocným dělostřelectvem.

Vojenské rozhledy [Pěchotní rozhledy], roč. XII. (1931), č. 1.

Řekněte svým důstojníkům, že by mně nemohlo přijít na mysl, hlavně mně, který je obzvláště dobře znám³⁾, projevit jim tak málo důvěry, že bych svěřil jiným operaci s myšlenkou, že by ji sami špatně provedli.

Nechci dále pokračovati a jsem jist, že budu pochopen. K čertu! Chceme Němce, poněvadž je třeba je zjistit, a volíme k tomu účelu prostředky, jež se nám zdají nejschopnější k dosažení úspěchu. Nehledejme nic jiného.

Tedy rozumějme si a ujistěte zcela ty pány, necht' vědí, že kdybych měl právo nebýt nestranným, nikdy by mě nenapadlo urazit 1. prapor tím, že bych veň neměl důvěry.“

Váš upřímný Gillain.

Avšak při veškeré odvaze a snaze nadporučíka Pana a jeho hlídek bylo vidět, že zajatci mohou být vzati jedině výpadem do nepřátelských linií. Velitelství divise nařídilo počátkem srpna veliteli pluku zvláštním rozkazem čís. 100⁴⁾ vypracovati přesný plán přepadu, připravit provedení; k usnadnění této práce vydalo mu zvláštní teoretické směrnice, v nichž podává mu svůj názor o tom, jak si výpad představuje.

V ý b ě r m í s t a v ý p a d u. Při krátké poradě s důstojníky divisiho štábu na velitelství pluku, k níž byl také přizván nadporučík Pan, bylo na základě zkušeností, získaných na výše uvedených hlídkách, určeno, že výpad bude proveden proti výběžku nepřátelské fronty v Aspach-le-Bas⁵⁾. Pro výběr tohoto místa byly vzaty v úvahu:

jeho poměrná blízkost k vlastní posici,
možnost provedení výpadu dvěma oddíly,
zkušenost, že tato část nepřátelské posice je vždy obsazena,
naprostá znalost terénu ve vybraném úseku fronty,
snadnost zarámování a uzavření palbou všech druhů.

Plán provedení výpadu. Po stanovení místa výkonu vypracoval nadporučík Pan podrobný plán činnosti pěchoty při výpadu a předložil jej služebním postupem k schválení veliteli divise⁶⁾. Plán byl v zásadě schválen a na jeho podkladě přikročeno k přípravě. Úlohy stanovené účastněnými zbraněmi byly:

P ě c h o t a. Dva výpadové oddíly, každý v síle asi jedné pěší čety (dva roje lehkých kulometů zesílené několika střelci puškových granátů syst. V. B. a útočná skupina granátníků), celkem asi 35 mužů s důstojníkem velitelem shromáždí se (viz náčrt) před výpadem v H-1 hod. nedaleko od křižovatky železnice a cesty z Michelbachu do Aspach-le-Bas („a“); tam jim bude doplněna výzbroj útočnými a zápalnými granáty a raketami, vydáno heslo, vysvětlena všechna potřebná smluvená znamení a poslední pokyny. Odtud

³⁾ Bylť pplk. Gillain velitelem 1. praporu, dříve než převzal velitelství 21. pluku.

⁴⁾ Tento rozkaz se v archivu pluku nezachoval.

⁵⁾ Viz plán v příloze a pro další pojednání k němu příslušná průsvítka.

⁶⁾ Tento plán se v archivech nezachoval.

půjdou oba oddíly každý na své východisko k vyrazení, a to severní oddíl pod velením nadporučíka Pana podle železnice asi k místu „b“ 54—70 a jižní oddíl pod velením poručíka Lexy k místu „c“ 56—65.

Zde vyčkají a ve 4 hod. ještě před začátkem dělostřelecké přípravy (H-5) projdou vlastními drátěnými překážkami a budou se snažit dosáhnouti krytých úvozů, severní oddíl na uvedené již cestě k Aspachu-le-Bas u 56—70 a jižní oddíl na polní cestě z Kreuzwaldu k jižnímu vchodu do vesnice tak, aby v hodinu „H“ mohly zároveň vpadnouti do nepřátelských zákopů.

Ponechají roj lehkých kulometů a střelce puškových granátů V. B. u drátěných překážek před nepřátelskými zákopy s úkolem krýti případně práci a ústup útočných družstev.

Útočná skupina v každém výpadovém oddílu jest pod přímým velením důstojníka, velitele výpadového oddílu. Jejich úkolem je: skupina Pan — prohledati nepřátelský zákop 60—70, spojovací zákop t. zv. Aspach a stanoviště nepřátelských kulometů před kostelem až po poledník 62;

skupina Lexa — nepřátelské kryty v jižní části výběžku Aspach-le-Bas.

Obě skupiny budou postupovati směrem k sobě, aby se setkaly asi u kostela, a poté se vrátí každá po cestě, kudy přišla. Do hloubky nepřekročí čáru poledníku 62 (v praxi jako viditelný bod stanoven kostel Aspachu-le-Bas).

Jako záštita v nepřátelských zákopech jest u každého výpadového oddílu určena malá skupina s lehkým kulometem pod velením důstojníka nebo aspiranta.⁷⁾ Jejím úkolem jest vpadnouti do zákopů a uzavřítí je ve směru protilehlém postupu útočné skupiny a zameziti přístup nepřátelským posilám, kterým by se snad podařilo ze severu nebo jihu proniknouti dělovou a kulometnou zabíjevací palbou.

Dosažení účelu operace, t. j. zajištění nepřátelského vojáka, třeba ihned oznámiti vystřelením zelené rakety, konec operace vystřelením červených raket ihned po dosažení vlastní posice; oboje provede důstojník vedoucí operaci.

Návrat pěchoty musí býti proveden co nejrychleji, a to v opačném pořádku, t. j. nejdříve se vrátí útočné skupiny a pak záštita.

V ý s t r o j a v ý z b r o j. Všichni účastníci v bluzách, bez pláště, přílby s francouzským označením a masky vzor M-2 bez plechového pouzdra. Karabiny a revolvery, sumky s náboji, granáty buď v kapsách bluzy nebo mošně na chléb. Žádné výložky a dokumenty.

Osádka vlastní posice zůstane v pohotovosti v úkrytech, všichni pozorovatelé a střelci automatických zbraní na svých bojových stanovištích.

Těžké kulometry. K doprovodu a ochraně výpadu přidělena také kulometná rota II./21. praporu (nadporučík Kloud). Při vzájemné poradě ujednána podpora nepřímou střelbou všech kulometů roty od hodiny „H“ až do skončení přepadu (raketa). Palebná

⁷⁾ U severního oddílu PAN této skupině velí podporučík Kalina.

stanoviště jsou východně od Michelbachu. Účel a cíl palby: zarámování Aspachu a zabraňovací palba za účelem zamezení příchodu nepřátelským zálohám. Předchozí zastřelování nebude vůbec prováděno, protože střelba byla již, v menším rozsahu ovšem, prováděna za stejného téměř postavení. Budou-li nutné opravy, budou provedeny jen opravou výpočtu.

Mimoto I./21. kulometná rota (nadporučík Matička) střelbou dvou čet (6 kulometů) umístěných v palebném postavení napravo od silnice z Michelbachu do Aspachu skrytě za lesem Grunewaldu (viz plánek) bude po dobu trvání výpadu také nepřímou střelbou neutralisovati kulometná hnízda v zákopu Kahlberg a ve směru na Kahlberg sám a zabrání tak jejich možné palbě do boku útočící pěchoty. Podmínky zastřelování a přípravy palby tytéž jako pro Kloudovu rotu.

Dělostřelectvo. Velitel divisiního dělostřelectva vydal 16. srpna „Plán použití dělostřelectva k provedení výpadu“. Na žádost nadporučíka Pana byl tento plán dodatečně 18/8 doplněn a opraven.

53. divise.

Dělostřelectvo.

Č. 569.

16. srpna 1918.

T a j n é.

Plán použití dělostřelectva k provedení výpadu na Aspach-le-Bas.

I. Výpad bude proveden oddílem 100 mužů 21. pl. čs. střelců proti výběžku aspachskému, ležícímu mezi body 60, 71 a 62, 68 v den „D“ velmi blízký a v hodinu H, jež bude stanovena později.

Účel výpadu: vyčistit výběžek až po poledník 62.

Přivést zajatce a předměty umožňující zjištění osádky.

II. Dělostřelectvo, které se účastní palby (pod velením plukovníka, zástupce velitele divisiního dělostřelectva):

2 baterie ráže 58 mm zákopového dělostřelectva pluku 175,

6 baterií ráže 75 mm pod velením majora velitele leh. děl. pl.,

1 baterie ráže 90 mm pod velením majora velitele leh. děl. pl.,

3 baterie ráže 155 sch. odd. 5. od 135. pl.

Severní skupina těžkého dělostřelectva provádí protibaterijní činnost.⁸⁾

III. Provedení výpadu.

Dva oddíly, shromážděné jeden u 54, 70, druhý u 56, 65 vyrazí současně dopředu v hodinu H:

Severní oddíl, aby prohledal nepřátelský zákop u 60, 70, spojuvací zákop v Aspachu a okolní kryty až po poledník 62.

Jižní oddíl, aby prohledal nepřátelský zákop u 61, 68, jižní zákop výběžku a okolní kryty až po poledník 62.

Tyto dva oddíly, když se setkají, vracejí se každý cestou, kterou vyšly.

⁸⁾ Blíže o této severní skupině se mi nepodařilo zjistiti. Podle tohoto rozkazu, zdá se, že i tato byla podřízena veliteli div. dělostřelectva. — Minomety 58 střelily velké bomby opatřené po stranách jakýmsi okřídlim. Bomby měly velmi značné množství třaskavin, tudíž značnou trhací sílu.

Dva průlomy v drátěných překážkách, připravené již pěchotou v 59, 71 (otvor M) a v 61, 68 (otvor S), budou doplněny palbou děl ráže 155 a zákopového dělostřelectva a podle potřeby dokončeny oddílem zákopníků.

Konec operace bude oznámen svazkem červených a zelených raket, které vystřelí důstojník velitel operace, jakmile usoudí, že dělová palba je zbytečná.

IV. Palba dělostřelecká.

1. Dělostřelecká palebná stanoviště.

Baterie severního podúseku zůstanou na místě. Dvě baterie III./243, 26./244 bat. hr. děl. a také 13. baterie a 2. četa 14. baterie oddílu 5./135. zaujmou stanoviště, která by jim dovolila zajistiti úkoly níže naznačené.

2. Úkoly (viz tabulku na straně 53. [13.] a náčrtek).

V. Přemístění baterií.

Baterie, které mají změnití palebné postavení, provedou svůj pohyb v noci, předcházející před nocí přepadu, a vrátí se na své normální místo, jakmile provedou přepad. Zpětný pohyb nezapočnou prováděti dříve než dvě hodiny po skončení operace. Podrobné rozkazy dají velitelé lehkého a hrubého dělostřelectva.

VI. Zastřelování.

Zastřelování přemístěných baterií bude zmenšeno na nutné minimum a musí býti provedeno mimo pásmo rovnoběžky 106 a 108. Baterie nepřemístěné nebudou prováděti zastřelování.

VII. Neutralisace.

Těžké dělostřelectvo bude pohotovo, aby od hodiny H-5 mohlo provésti neutralizační palbu proti nepřátelským známým bateriím, činným v úseku Aspach, a proti bateriím, které by se objevily během operace.

VIII. Přibližná spotřeba střeliva:

zákopové dělostřelectvo 240 min,

ráže 75: 2000 střel,

ráže 155: 300 střel,

ráže 90: 100 střel.

Pplk. Tournaire,
zást. velit. div. dělostřelectva.

Zr. pobočník
Massenet.

Dostanou: vel. div. (5 k), leh. děl. (4 k), provedení, hrubé děl. (2 k), prov., těžké děl. (2 k), prov. 2/40 (1 k) na vědomí.

53. divise.

Dělostřelectvo.

Čj. 561.

18. srpna 1918.

Oprava plánu použití dělostřelectva při provedení výpadu na Aspach-le-Bas.

Tabulka úkolů:

1. Lehké dělostřelectvo. — Dvě baterie střelící na cíle A a B pokračují v palbě na tyto cíle až do hodiny H — 2 na místo H a přenesou palbu v hodině H — 2 pohyblivou přehradou rychlostí 50 m za minutu na cíle A¹ a B¹.

Hodina	Skupina	Baterie	C í l e	Kadence	Poznámky
H-5	zákop. dělostřel.	12 kusů 12 kusů	průlom „m“ v drát. přek. průlom „s“ v drát. přek.		
	lehké dělostřel.	1 bat. 1 bat.	A B		zákopy prv- ního sledu
		1 bat. 1 bat. 2 bat.	C D E	4	stojící palebná přehrada
		$\frac{1}{2}$ bat. r. 90 $\frac{1}{2}$ bat. r. 90	č. 11 zákop „Blockhause“ od bodu „M“ 68, 92 km. 72, 89	1	
	hrubé dělostřel.	6 kusů 6 kusů	průlom „m“ průlom „s“	3	
H	zákop. dělostřel.		zastavení palby		
	lehké dělostřel.	2 bat.	2 bat. střelející na cíle A B přenesou střel- bu pohyblivou pře- hradou, rychlostí 50 m za min. na cíle A ₁ B ₁	4	
		4 bat. $2\frac{1}{2}$ bat. r. 90	cíle C—D—E přecházející cíle	4 1	
	hrubé dělostřel.	1 bat. 1 bat. 1 bat.	1—2—3 4—5—6 7—8—9—10	$\frac{1}{2}$	
H+2	lehké dělostřel.	2 bat.	pokračování v předch. střelbě až k umístě- ní na A ₁ B ₁	3	
		4 bat.	baterie, střelející dříve na cíle C—D—E, pře- nesou střelbu pohyb- livou přehradou, ry- chlostí 50 m za min., na cíle C ₁ (1 bat.) D ₁ (1 bat.) a E ₁ (2 bat.), kdež se budou držet	3	
		$2\frac{1}{2}$ bat. r. 90	především cíle	1	
	hrubé dělostřel.	3 bat.	pokračování předcho- zích paleb	$\frac{1}{2}$	
H+10	leh. a hr. dělostřel.		dtto	leh. děl. 1 hr. děl. $\frac{1}{4}$	
signál: konec operací	lehké a hrubé dělostřel.		střelba ustane postup- ně v 15 minutách		

2. Hrubé dělostřelectvo. — Zrušit cíl 10.

Nahraditi jej tímto cílem: kulometry na Kahlbergu: 62, 56, — 62, 58.

Podplukovník Tournaire,
zástupce velitele div. dělostřelectva 53. p. divise.

Podepsal: Tournaire.

Z r. důstojník pobočník:

Massenet.

Dostanou:

Z těchto rozkazů vidíme, že výpad má býti proveden s krátkou pětiminutovou přípravou, tedy vlastně překvapením s pouhým přepadem dělové palby celého divisiního dělostřelectva (vyjímaje jeden oddíl pol. děl. 75 mm), zesíleného ještě jednou baterií zakopaných děl ráže 58 a jedním oddílem děl ráže 90 m/m armádního dělostřelectva.⁹⁾ Tato palba provedená před hodinou H jen tolik, kolik třeba k zřízení průchodu v drátěných překážkách, má za úkol neutralisovati nepřítele a uzavřítí prostor provedení výpadu.

Střeliva bylo přiděleno dostatečně pro určenou dobu, totiž tolik, kolik bylo možno v daném čase vystřeliti.

Den a hodina provedení bude stanovena dodatečně v samý předvečer výkonu (potvrzeno také v dělostřelec. rozkaze).

Přímá příprava výpadu. 16. srpna na rozkaz velitele pluku dal velitel I./21. praporu k dispozici 11. praporu 100 mužů 3. roty, t. j. od praporu, který byl právě v linii u Kreuzwaldu, aby mu tak bylo umožněno uvolnití mužstvo určené k provedení výpadu. Nadporučík Pan měl již vybrány důstojníky a poddůstojníky (por. Lexu, ppor. Kalinu, adj. Horáčka, aspiranta Lukáše a jiné poddůstojníky) a dovolil jim vybrati si¹⁰⁾ u II./21. praporu dobrovolně se hlásící a ty, které uznají za působivé, celkem dvě čety, t. j. asi 75 mužů.¹¹⁾ Takto sestavený oddíl byl stažen do druhého sledu (Michelbachu), aby se připravil a si odpočinul.

Oba velitelé výpadových oddílů vypracovali si nákresy německé posice, do nichž zakreslili všechny podrobnosti, jež vytěžili ze studia leteckých snímků, a doplnili podrobnostmi, získanými postupně při hlídkách a při běžném pozorování.

Podle tohoto nákresu byl bílými tkanicemi vytyčen částečný obraz nepřátelské posice, a pokud ještě krátký čas dovoloval, nacvičeny úlohy a práce každého jednotlivce. Noci byly věnovány přípravným průzkumným hlídkám, jež nadporučík Pan a poručík Lexa provedli s ppor. Kalinou a se svými poddůstojníky, aby se ještě více obeznámili s terénem, v němž budou výpad provádět.

(Příště dále.)

⁹⁾ 53. divise jako organické dělostřelectvo měla tehdy: 3 odd. děl. pl. 243 (r. 75 mm), 1 bat. 243 (r. 58 mm), 1 odd. c/136. pl. (hr. r. 155 mm).

¹⁰⁾ Náčelník štábu divise, když mu bylo hlášeno o tomto způsobu provádění výběru, prohlásil to za choulstivý idealismus, který může snadno zklamat.

¹¹⁾ II./21. prapor byl vystřídán na posici 18. srpna. Mezi dobrovolci a účastníky vpádu byl také po válce tragicky zahynulý Hanika.